

PODENCO IBICENCO

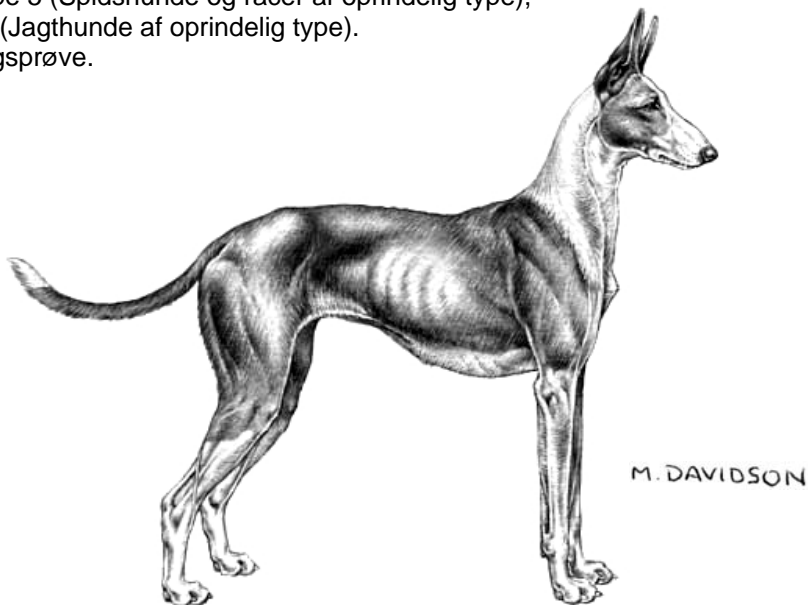
Oprindelsesland: Spanien (Balearerne)

Anvendelse:

Podenco Ibicenco anvendes især til kaninjagt uden skydevåben, ved dag som ved nat. Takket være sin usædvanligt gode lugtesans, som den kombineret med hørelsen bruger mere end synet, får den med lethed fært af kaninerne og rejser dem, selv i tæt vegetation. Ved sin behændighed og snuhed fanger den hurtigt sit bytte, især når den jager sammen med andre hunde. Når en hund markerer vildtet, placerer de andre sig rundt om den i nogen afstand og venter. De giver kun hals, når de ser eller hører byttet og når de har omringet det. Under markering og stand for vildtet bevæger alle hundene halen livligt, men denne stand kan let afbrydes. Racen bruges også til jagt på hare og større vildt og er gode apportører. Med enkelte undtagelser sammensætter man et koppel hunde alene af tæver og højst en enkelt han, da hannerne ikke samarbejder under jagten og er stridbare. Når et koppel har taget flere tusind kaniner, forekommer det, at nogle af hundene ikke vil jage mere, før de har fået et langt hvil. Det spanske udtryk "enconnilarse" (gå til ro) bruges om denne ejendommelighed.

Klassifikation:

FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type),
Sektion 7 (Jagthunde af oprindelig type).
Uden brugsprøve.

Historie:

Racen stammer fra de Baleariske øer Mallorca, Ibiza, Minorca og Formentera, hvor den er kendt under det oprindelige navn "Ca Eivissac". Den er også meget almindelig i Catalonien, omkring Valencia, i Roussillon og Provence, hvor den kendes under navne som Mallorqui, Xarnelo, Mayorquais, Charnegue, Charnegui og "Chien de Baléares". Måske er racen bragt til øerne af Fønikierne, Karthagerne og muligvis også Romerne. Den er en typisk oprindelig og robust repræsentant for en af de ældste hunderacer, som endnu findes. Afbildninger af disse hunde er blevet fundet i Faraonernes grave og på museumsstykker, således at racens eksistens kan dateres tilbage til 3400 f Kr.

Proportioner:

Afstanden fra næsespids til øjnene er den samme som fra øjnene til nakkekuden.

- Hoved:** Set under ét har det lange, fintbyggede hoved form som en kegle, der er afskåret nær ved sin basis. Det er fuldstændig tørt og ret lille i forhold til kroppen.
- Skalle : Lang og flad (langskallet). Nakkekuden er fremtrædende. Panden fin og flad.
- Stop : Kun svagt markeret.
- Næse : Næsen er kødfarvet, med godt åbne næsebor. Næseryggen er let buet.
- Næseparti : Næseryg og næse rager frem foran underkæben. Næsepartiet er fintbygget, langt og kødfarvet, svarende til pelsfarven.
- Læber : Tynde, tætsluttende og kødfarvede.
- Kæber, bid : Perfekt tilpasning i biddet. Saksebid med hvide, regelmæssige tænder.
- Øjne:** Skråtstillede og små, af lys ravfarve, omtrent som karamel. Ravfarven kan være mere eller mindre intens, alt efter pelsfarven. Uden at virke særlig ædelt er udtrykket intelligent, men også frygtsomt og mistroisk.
- Ører:** Altid stive, meget bevægelige. De kan rettes fremefter, næsten vandret til siderne eller bagud. Når hunden er i affekt, er ørerne opretstående. Midten af ørets basis ligger i højde med øjnene. Formen er som en aflang rud, hvis nederste trediedel er afskåret. De er tynde, uden behåring på indersiden. Middelstore, ikke overdrevent store.
- Hals:** Meget tør, både på over- og undersiden. Længden er en fjerdedel af kropslængden, let buet og muskuløs. Huden er stram og glat, uden løs hud ved struben. Pelsen er normalt længere og mere tæt ved halsens basis, især hos den glathårede variant.
- Krop:** Set som en helhed er kroppen harmonisk, med let konveks overlinie, middelkraftig og middel i sine proportioner. Den er kompakt og en smule længere end høj, uden at der er fastlagt præcise mål for denne forskel.
- Manke : Godt markeret, høj, tør og lang.
- Ryg : Lang. lige og smidig. Stærk, men flad muskulatur.
- Lænd : Hvælvet, middelbred, stærk og fast.
- Kryds : Godt skråtliggende med synlig knoglebygning. Meget stærk og hård muskulatur.
- Bryst : Dybt, smalt og langt, når dog ikke ned til albuerne. Forbrystet er spidst og meget fremtrædende. Brystkassens sider er flade.
- Underlinie : Optrukken, men ikke alt for meget.
- Hale:** Lavt ansat. Mod halespidsen bør findes nogle længere og mere grove, let udstående hår (som avner). Når halen trækkes frem mellem bagbenene, skal den kunne nå op til ryggraden. Den er lidt tykkere ved roden og aftager gradvis i tykkelse mod spidsen. Den bæres naturligt hængende, når hunden er i ro. Under bevægelse bæres den seglformet, mere eller mindre krummet. Det foretrakkes, at den ikke bæres lige opad eller ind over ryggen.
- Lemmer:**
- Forpart:** Lodrette og harmoniske forben, set forfra meget tæt stillede. Helheden virker robust, med lange lemmer, der giver indtryk af en slank og hurtig, men alligevel stærk hund.
- Skuldre : Skråtliggende skulderblade, stærke og frit bevægelige.
- Overarm : Meget lang og lige, stærk og tæt ind til kroppen.
- Albuer : Brede, godt fri af kroppen, parallelle med kroppens midterlinie, men aldrig løse.
- Underarme : Bliver bredere ned mod mellemhånden.
- Mellemhånd : Stærk og fast, bred og godt lodret stillet.
- Bagpart:** Lodrette bagben med lange, stærke og flade muskler.
- Haser : Velviklede og brede, lavt ansatte. Mellemfoden lodret, hverken ind- eller udadrejet.

- Poter:** Næsten harepoter. Tæerne lange og tæt sluttede. Rigelig behåring mellem tæerne. Kløerne er meget stærke og normalt hvide. Meget hårde trædepuder.
- Bevægelse:** Den foretrukne gangart er et let og fjedrende trav. Galoppen er meget hurtig og giver indtryk af stor adræthed.
- Hud:** Stram, slutter tæt til kroppen. Pigmentet er rødligt, men kan have en anden farve, hvor pelsfarven skifter.
- Pels:** Glathåret, ruhåret eller langhåret.
- Hårlag :**
- Glathår : Ikke silkeagtig, men stærk og glansfuld pels.
 - Ruhår : En hård og meget tæt pels, noget kortere på hoved og ører, noget længere bag på lårene og på halens underside. Et skæg er meget ønskeligt.
 - Langhår : Pelsen er mere blød og bør være mindst 5 cm lang. Hovedet har et meget tæt hårlag.
- Farve :** Den foretrukne farve er hvid/rød eller ensfarvet hvid eller rød. Fawn er tilladt, såfremt hunden er af usædvanligt god kvalitet. Fawn er dog ikke tilladt hos de glathårede.
- Størrelse:** Skulderhøjde for hanner 66 – 72 cm, tæver 60 – 67 cm. Højden vurderes uden overdreven stregthed, idet man accepterer hunde, der ligger nær de foreskrevne mål, såfremt de virker velproportionerede og æstetiske.
- Fejl:** Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.
- Alvorlige fejl:**
- Hovedet kort og bredt.
 - Stoppet kraftigt markeret.
 - En manglende præmolar.
 - Hængende ører.
 - Tøndeformet brystkasse.
 - Udadrejede albuer.
 - Kohaser.
 - Udadrejede poter.
 - Krydsende poter og haser under bevægelsen.
- Diskvalificerende fejl:**
- Overlinien skalle / næseparti trappeformet (skallens plan ligger for højt i forhold til næseryggen).
 - Brunt pigment eller sorte pletter på næsen.
 - Enhver form for underbid / overbid.
 - Øjenrande og læber rødbrune.
 - Tegn på indkrydsning af Galgo eller anden mynderace :
 - Foldede ører.
 - Mørke øjne.
 - Bredt kryds.
 - Knapt markeret forbryst.
 - Bredt stillede forben.
 - Rundede og brede lår med tydelig åretegning.

Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:
Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 4 APRIL 2000

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
NOVEMBER 2005

☒ ☒ ☒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i NOVEMBER 1997 ☒ ☒ ☒